

Kijk, er is geen toekomst en
verleden meer. Als uit een helicopter
ben je zonder parachute brutoot
uit onze tijdbeleving weggeduwd
en daal je loodrecht op de vlakte af
van het noodlottig heden: nog even
en een peloton staat tegenover je
dat een spervuur op je richt
van verzamelde geluksmomenten,
maar: je beleeft ze al niet meer.
Je bent al vastgenageld in het aller-
laatste vacuümgezogen *déjà vu*
dat grijnzend naar het niets verwijst.
Je leven trekt niét als een film
aan je voorbij. Nooit was je in
of van die film. Altijd was je
de afwezige afwezige. Iets of iemand
zoomt in op het eeuwigdurend nu.
Niets ben je, je hoort nergens bij.

Kijk, het vlakke land hieronder je,
hier recht beneden, het stijgt al
trionferend naar je op, als een natte,
gladde vloer waarover in een ander
leven God fataal is uitgegleden.
Kijk, het heden zet een beulskap op
en komt als in Formule 1-race
brullend op je afgereden. Nog één
ronde die toekomst noch verleden
kent, en dan het virulente vlaggen
bij de finish: de winnaar is al residu.
Je bent uit al het zijn gegleden, je
moment is hier, het moment is nu.

N
U

12